

dveří nebo skříní, stal-li se plen na věcech bohoslužbě věnovaných, na statku erárním nebo na statku svěřeném ve zvláštní ochranu pachatelovu (§ 494 tr. z. voj.). Trestem jest těžký žalář od 1 do 5 let.

2. Plen tresce se jako přečin, obnáší-li cena odňatého statku 5 zl. nebo méně, anebo není-li tu znaků v odst. *b*) vypočtených (§§ 501 a 743) tr. z. voj.

III. Přitěžující okolnosti při zločinu plenu:

1. přesahuje-li cena odňatého statku 5 zl. a skutková povaha plenu nad to kvalifikována jest dvěma nebo více okolnostmi vyznačenými v § 494 (viz odst. *b*). Trest jest 5—10letý těžký žalář.

2. spáchán-li plen v noci, nastupuje trest přísněji vyměřený co do doby nebo tuhosti (§§ 496 a 470 tr. z. voj.).

IV. Zvláštní případy plenu:

1. Plen jest tu i tehdy, když byl sice dovolen, avšak neučinilo-li se zadost danému povolení co do místa, času a předmětu. Trest vyměřuje se dle předpisů §§ 493 a 494 tr. z. voj.

2. Plen stává se loupeží resp. stihá se dle ustanovení o loupeži, bylo-li některé osobě některým z pachatelů učiněno násilí nebo jím hrozeno. V případě tomto potrestati jest každého, kdo při plenu spolupůsobil, dle ustanovení o zločinu loupeže (§ 497 tr. z. voj.).

V. Řízení dle práva stanného nastupuje při plenivém vpádu tehdy, lze-li jen okamžitým, odstraňujícím příkladem zločinům přítrž učiniti; v případě takovém má důstojník jednoho nebo více vinníků na místě skoliti, anebo okamžitý výkon trestu nařídit (§ 491 tr. z. voj.).

VI. Podílnictví v plenu dopouští se ten, kdo statek, o němž ví, že při nedovoleném plenu byl uloupen, skrývá, prodává, nebo na se převádí. Trestem je žalář od 6 měsíců do 1 roku, když cena věci 5 zl. převyšuje nebo nehledě k ceně, jsou-li tu okolnosti v § 494 vytčené; při zvláště těžké kvalifikaci činu nastoupiti může trest těžkého žaláře od 1 do 5 let.

Plnění viz Splnění závazků.

Plnomocenství (smlouva zmocňovací, zmocnění, mandatum).

I. Pojem.

Plnomocenství vzniká smlouvou, kterou někdo přejímá na se přikázané mu jednání, aby je jménem jiného (zmocnitele) vykonal (§ 1002 o. o. z.). Podstatným pojmovým znakem tu jest převzetí zastoupení příkazatelova, a nikoli bezplatnost mandátu, jako tomu bylo v římském právu, ježto plnomocenství v rakouském právu může býti i úplatným (§ 1004 o. o. z.). Předmětem smlouvy zmocňovací jest obstarání cizích jednání t. j. předsevzetí činů, jimiž má býti dle úmyslu jednajícího nějaké právo založeno, změněno nebo zrušeno. Tím liší se zmocnění od smlouvy schovací (§ 957 o. o. z.) od smlouvy služební (§ 1151 o. o. z.). Obstarání přikázaného jednání musí se státi ve jménu příkazatelově (§ 1002 o. o. z.) a nikoli ve vlastním jménu jednajícího. Proto nejsou komisionářství (čl. 360. obch. z.) a špeditérství (čl. 379 obch. z.) smlouvami zmocňovacími, nýbrž pojmově bezplatnými smlouvami služebními (námezdnými). Jednání převzaté musí směřovati přímo nebo nepřímo ku prospěchu zmocnitelovu (§ 1002 a § 1009 o. o. z.), pročež není smlouvou zmocňovací příkaz směřující, toliko ku prospěchu plnomocníka, nýbrž toliko nezávaznou radou. Osoby ustanovené veřejně k obstarávání určitých záležitostí jsou povinny, zřejmě a bez zbytečného odkladu se vysloviti (§ 904 o. o. z.), zda přijímají příkaz